

אמרי שפר "קצו"

מתוך "ליקוטי שמדאל"

מלקט ועורך" ש. אייזיקוביץ

eisikovits1@gmail.com

אדם המכוין בתפילות ולא מדבר דברים בטלים מובטח לו שיתקבלו תפילותיו שנאמר (תהילים י יז) "תכין לבם תקשיב אזנך" (ספר חרדים פרק מז יג-ג).

אדם מושפע מהסביבה.

אדם עשיר הוא כזה שילדיו רצים לזרועותיו כאשר הידיים שלו ריקים.

אחד הכלים ההרסניים המונעים את האדם מהשגת התורה, זה "כעס והקפדה". ואפילו במקרים שהאדם צודק ויש לו את כל הסיבות שבעולם לכעוס, יידע נאמנה שאם הוא יכעס - הכעס ימנע ממנו את השגת התורה, ולכן עליו רק "להעמיד פנים" של אדם כועס - אך בתוך ליבו להיות שליו ושקול ומתון, כפי שהדריך אותנו הרמב"ם (דעות ב' ג').

אם אני רוצה להיות הורה "מושלם" אני דן את עצמי לכישלון מראש, ובמקום לנסות להיות "מושלם" עליי להיות ההורה הכי טוב שאני יכול להיות ולשים זאת כמטרה עליונה.

אמירת מזל טוב לעולה לתורה: יש להקל באמירת מזל טוב לעולה לתורה בין גברא לגברא דהוי צורך מצווה (הגרח"ק הובא בספר תשובות הגרח"ק עמוד קט).

אנחנו משפחה – אולי אין לנו הכל יחד, אבל יחד יש לנו הכל!

"אשר נתן לנו תורת אמת" (ברכות התורה). האמת עצמה היא תורה שלמה. התורה היא אמת, והיא מביאה לידי אמת – שנוכל לקלוט את האמת ולהבינה. (לקוטי דיבורים)

את הארון עשו מעץ ומזהב, רמז שלכולם שייכת התורה בשווה, בין לעניים ובין לעשירים, עץ רמז לעניים זהב רמז לעשירים.

את ה'מקדש' עושים לא רק על-ידי הקמת המשכן והמקדש כפשוטו, אלא כמאמר חז"ל על הפסוק "ושכנתי בתוכם" – "בתוכו לא נאמר, אלא בתוכם, בתוך כל אחד ואחד מישראל". יהודי נדרש לעשות מעצמו 'מקדש' פרטי לקב"ה, על-ידי שהוא מקדש את כל פעולותיו הגשמיות ועושה אותן לשם שמים.

בטעם חומרת הדיבור בשעת התפילה: לפי שכל המשיח בבית הכנסת בשעה שהציבור עוסקים בשבחו של מקום מראה עצמו כאילו שאין לו חלק בא-לוקי ישראל ואפילו העוסק בתורה שאינו חוטא כ"כ לא יפה הוא עושה (צוואת אבא קרן י עמוד עבודה).

במסכת שבת דף ק"ח: כתוב: "אמר רבי יוחנן משום רבי שמעון בר יוחאי אלמלי שמרו בני ישראל שתי שבתות כהלכתן מיד נגאלים". ומבאר בספר "חמדת ימים" ששתי שבתות הכוונה שמירת שביתת השבת עצמה ושמירת שביתת התוספת שבת, שבזכות זה עם ישראל יגאל. מרן הגאון רבי חיים קניבסקי שליט"א אומר "תוספת שבת זה זכות גדולה להינצל מכל פגעים רעים, וכל מי שיקפיד בזה, יהי לו הצלחה בחינוך יוצאי חלציו, ופרנסה טובה ושפע בכל העניינים". [לקראת שבת]

בספר יש נוחלין (בהג"ה) כתב מכל העברות לא ראיתי לרוע כהנה [כדיבור בבית הכנסת ובית מדרש] לפי שבשאר העברות כגון גזל עריות מאכלים אסורים וכיו"ב בזה יצרו של אדם

מתגבר עליו ומחטיאו, או שמתאווה לתאות הגוף, אבל בדיבור אין שום הנאה אלא רק שמכוון למרוד במלכו ומושך על עצמו יצר הרע.

בעוד שהילדים עדיין צעירים לימים, יש להוריד דמעה בתפילה עליהם ובזה יחסכו שלא יצטרכו לבכות כשיהיה כבר מאוחר. "ובכור בניך -" כאשר בניך בשנות ביכוריהם, בתחילת ימיהם.

בעת השואה הנוראה היה זה לפלא גדול בעיני שומרי המצוות אשר הצורר ימ"ש הכרית כשליש מהעם היהודי של בני אשכנז במדינות אירופה, ואילו למדינות ספרד לא הגיע וביאור העניין שעמדה להם ליהדות ספרד להינצל מן הגזרה בזכות ששמרו מאוד על קדושת בתי הכנסת ולא היו משיחין בשעת התפילה (בשם האדמו"ר מגור בעל האמרי אמת, תשובות והנהגות או"ח א קנז).

בפרשה הקדושה הזו נאמר "ועשו לי מקדש" וכן "ויקחו לי תרומה". לרמוז: שבכל פעולת קודש צריך לומר 'זה הדבר לקדושה', בכל מעשה שיעשה יאמר כך "זה לשם קדושה!" כמו שצריך לעשות בברית מילה, בכסא של אליהו, שצריך לומר 'זה הכסא ...' ('מגיד מישרים')
ב"ראשית חכמה" נאמר: "הרחמנים ומאכילי רעבים ומשקי צמאים ומלבישי ערומים ומחלקי צדקות עליהם נאמר 'אמרו צדיק כי טוב'".

דיבור בשעת התפילה דומה לאיסור השגת גבול של הקב"ה, שהרי נכנס לבית הכנסת שזה גבולו של הקב"ה ומדבר בתפילה הרי זה כמשיג את גבולו של הקב"ה (ספר חרדים פרק טו אות קי).

דמיונו של אדם יכולה לכלול את כל היקום (שמואל אייזיקוביץ)

האופנה אולם משתנה לעיתים מזומנות אולם אין אנו חייבים להיות צמודים לתכתיביה.